

De heidevelden van 'De Stulp', we horen een Boomleeuwerik, 19 maart 2022 | Joke van Velsen

Een maartse ochtend in De Stulp

Piet Spoorenberg

“Heerlijk dat we weer samen op pad kunnen”. “Leuk dat ik je weer zie na twee jaar”. Zo wat hartenkreten in de vroege ochtend van 19 maart in De Kuil van Drakensteyn. Inclusief excursieleiders zijn we met 16 opgetogen mensen. Klaar om samen vogels te ontdekken.

Het is stralend weer deze ochtend en er zijn nog geen andere bezoekers. Zanglijsters, Vinken en Roodborsten laten zich al volop horen. Een waarschuwing vooraf; we gaan vooral ook de herkenning van de vogels op geluid aandacht geven. Maar we gaan ze zeker ook proberen te zien. Net als uitgelegd wordt dat de roffel van de Grote Bonte Specht kort is en die van de Kleine Bonte lang, horen we een lange roffel. Nou, die willen we dan wel zien. Na enig zoeken kunnen we het driftig roffelende kleine spechtje allemaal

prachtig zien in de nog bladloze bomen. Een mooi begin van de wandeling. Later zouden we nog twee andere Kleine Bonte Spechten waarnemen. Het bos ligt vol ‘dood hout’. Een begrip dat ook verwarrend is, aangezien dood hout boordevol leven zit en veel leven biedt aan het bos. De alom aanwezige Grote Bonte Spechten zijn daar een voorbeeld van. De Zwarte Specht bewaren we tot een volgende keer. Op naar de hei, die in deze frisse ochtend zonovergoten is. Al snel zien we verschillende Roodborsttapuiten druk in de weer om hun ontbijt te vangen. Ineens zien we een glimp van een opvliegende en snel verdwijnende Groene Specht. Hoog over, horen we het geluid van een roepende Raaf. Dan een Graspieper die piepende rondjes om onze groep vliegt. En dan eindelijk zijn de Boomleeuweriken

uitgeslapen en klaar met hun eerste ontbijt en in de stemming om hun heerlijke zang aan ons ten gehore te brengen. Eerst voorzichtig eentje, maar dan antwoordt een tweede en even later een derde. Ze moedigen elkaar aan om harder en mooier te zingen. Dit is GENIETEN. Dan weer terug door het bos en daar worden we verwelkomd door onder anderen Zwarte Mees, Glanskop en Vuurgoudhaan. En in de groepen van doortrekkende vinken ontwaren we ook een zingende Keep. Alvast aan het oefenen op weg naar zijn broedgebied hier ver vandaan. Tegen tien zijn we weer terug en nemen nog even door wat we als souvenirs in ons hoofd mee naar huis gaan nemen. Het was mooi. Op naar een volgende excursie.